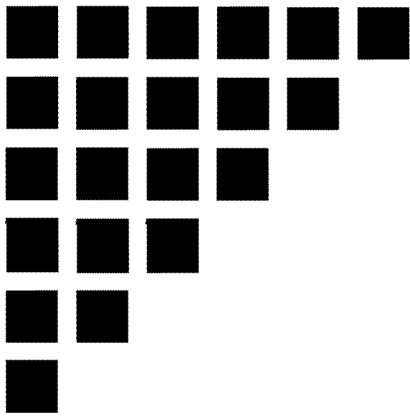

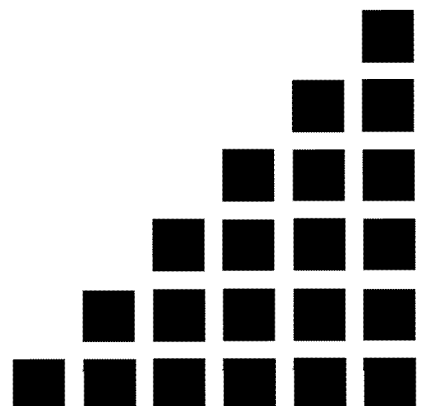
มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ
ขอขอบคุณท่าน
ที่เล็งเห็นคุณค่าคนพิการ

HV
1568
ม417ร
2554

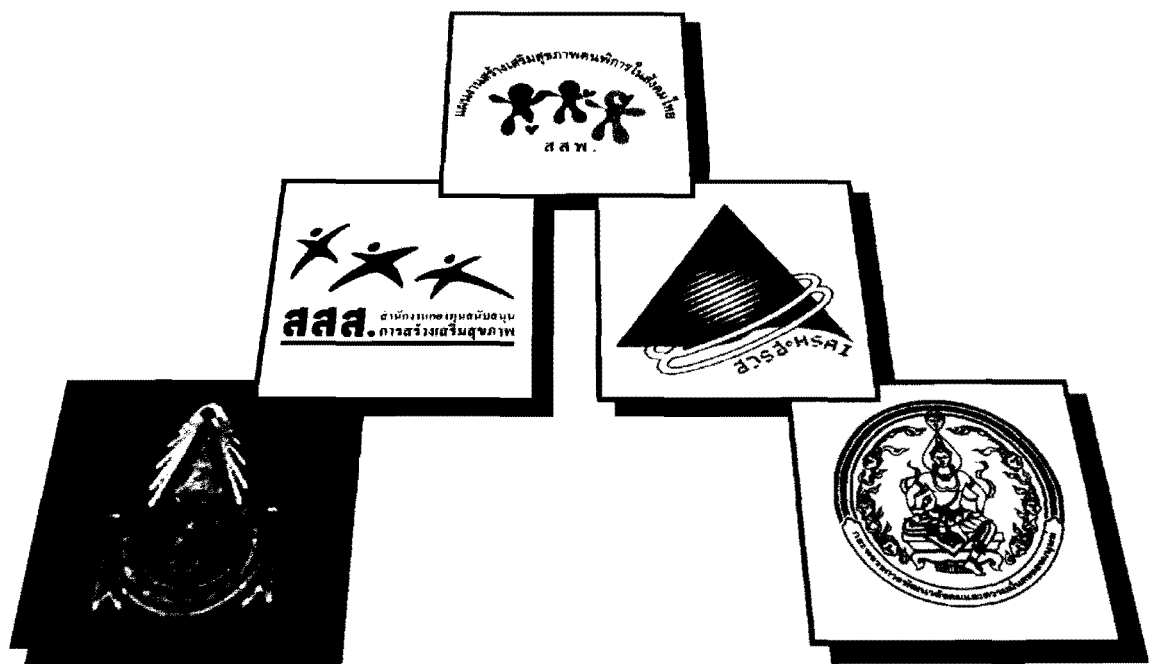

รายงานการดำเนินโครงการ
"สื่อสารสังคม
เพื่อการเรียนรู้ที่อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน"
โดย มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคณพิการ

เลขหมู่ HV15b8 น417ร 2554
เลขทะเบียน ๐๐๐๐688๔
วันที่ ๑.2.554

โครงการสื่อสารสังคมเพื่อการเรียนรู้วิถีอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เป็นโครงการที่เกิดขึ้นภายใต้แนวคิดคนพิการสื่อสารสังคมที่ต้องการให้ สังคมเกิดเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการ อันเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ จากการดำเนินงานตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงสิ้นเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ สรุปการดำเนินโครงการได้ดังนี้

๑.

การดำเนินงาน

๑.๑ การจัดรายการโทรทัศน์ รวมทั้งสิ้น ๔๒ ตอน แบ่งออกเป็นตอนละ ๓๐ นาที ๓๖ ตอน และตอนละ ๖๐ นาที ๖ ตอน รวมระยะเวลาออกอากาศ ๒๔ ชั่วโมง

รายการโทรทัศน์ที่จัดเป็นรายการเชิงข่าว และการพูดคุยกับแขกรับเชิญจำนวน ๒๐ ตอน เช่น กีฬาและการท่องเที่ยว กฎหมายไทยและกฎหมายระหว่างประเทศ การเลือกตั้ง การศึกษา สิทธิและศักยภาพคนพิการ สตรีพิการ บทบาทผู้นำคนพิการ ศาสนา เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก และ บทบาทภารกิจของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ด้านการตะลุยไปยังชุมชนหรือหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๐ ตอน เช่นกัน ได้แก่การประกอบอาชีพ การบำบัดและฟื้นฟู ผู้พิการแต่ละประเภทความพิการรวมถึงการพัฒนาศักยภาพในรูปแบบต่างๆ บทบาทและการรวมกลุ่มของผู้นำคนพิการ การรณรงค์การเลือกตั้งและบทบาททางการเมืองของคนพิการ กีฬาและการท่องเที่ยว รวมถึง การดำเนินงานตามแผนงานคนพิการเข้มแข็งของสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย

ส่วนรายการโทรทัศน์ อีก ๒ ตอนเป็นการจัดรายการที่มีทั้งข่าวและตะลุยเนื่องในโอกาสวันแรงงานแห่งชาติ ๑ ตอน และรายการที่ผลิตโดยแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ซึ่งเป็นการสรุปการดำเนินโครงการจำนวน ๑ ตอน

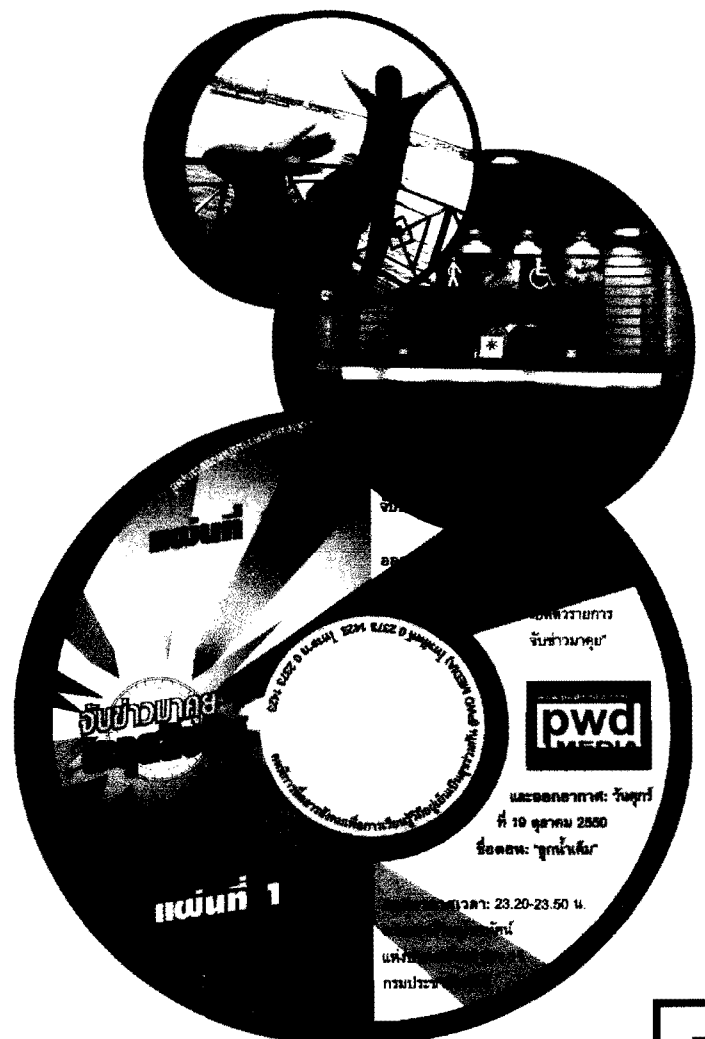
รายการโทรทัศน์ทั้งหมดครอบคลุมการนำเสนอเกี่ยวกับคนพิการทุกประเภทความพิการตามสัดส่วนของประชากรคนพิการและความพร้อมด้านข้อมูล

๑.๒ การสำเนาและออกอากาศซ้ำ

รายการที่ออกอากาศแล้วมีการจัดทำเป็นซีดีรอม รวมทั้งสิ้น ๒๖ แผ่นๆ ละ ๒๐๐ ชุด เพื่อแจกจ่ายไปยังองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทยทุกประเภทความพิการ ชมรม สมาคม และมูลนิธิต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านกีฬา นันทนาการและอื่นๆ

นอกจากนั้นได้ส่งไปยังสมาคมเคเบิลทีวีแห่งประเทศไทยและผู้ให้บริการเคเบิลทีวีในต่างจังหวัดทั่วประเทศ โดยขอความร่วมมือเคเบิลทีวีเหล่านี้ให้ออกอากาศซ้ำตามความเหมาะสม

๑.๓ การจัดทำสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์รายการ

ได้แก่ แผ่นพับและสติ๊กเกอร์ อย่างละ ๑๐,๐๐๐ แผ่น โปสเตอร์ ๓,๐๐๐ แผ่น สปอตโทรทัศน์ (TV Spot) จำนวน ๒ ชุดๆ ละ ๓๐ วินาที สปอตวิทยุ (Radio Spot) จำนวน ๒ ชุดๆ ละ ๓๐ วินาที

สื่อสิ่งพิมพ์ได้กระจายผ่านหน่วยราชการส่วนกลาง ไปยังหน่วยราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เช่น ส่งผ่านสำนักงานบริหารการศึกษาคณพิการ กระทรวงศึกษาธิการ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น นอกจากนั้นได้กระจายสื่อสิ่งพิมพ์เหล่านี้ผ่านไปยังองค์กรคณพิการทั่วประเทศ การแจกจ่ายในการประชุมสัมมนาต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับคณพิการและที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรง นอกจากนั้นยังได้รับความร่วมมือจากบริษัท ซีพีเอฟ เทรดดิง จำกัด จัดส่งสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อติดประชาสัมพันธ์และแจกจ่ายไปยังร้าน CP Fresh Mart ทั่วประเทศ

ด้านสปอตทั้งโทรทัศน์และวิทยุได้ขอความร่วมมือเพื่อออกอากาศไปยังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT หรือช่อง ๑๑)

๑.๔ การจัดทำเว็บไซต์ www.pwdmedia.com

เพื่อเผยแพร่รายการที่ได้ออกอากาศไปแล้วทั้งหมด นอกจากนั้นในเว็บไซต์นี้ยังประกอบไปด้วย “ข่าวชวนคิด” ซึ่งเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับคนพิการที่คัดลอกจากหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่างๆ และบางส่วนของคณะทำงานของโครงการเขียนขึ้นมาเอง นอกจากนั้นยังมี “สื่อชวนรู้” ซึ่งรวบรวมสื่อวีดิทัศน์หรือสื่ออื่นๆ ที่น่าสนใจ เช่น รายการสารคดียัมสู้ของมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ ข้อมูลหรือผลงานทางวิชาการ กฎหมาย และสารานุกรมอื่นๆ

ส่วนของเว็บไซต์ที่น่าสนใจอีกส่วนหนึ่ง ก็คือ “กระดานข่าวหรือเวปบอร์ด” ซึ่งเปิดให้ผู้ชมรายการและผู้สนใจทั่วไปแสดงความคิดเห็น อย่างไรก็ตามในส่วนนี้ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก

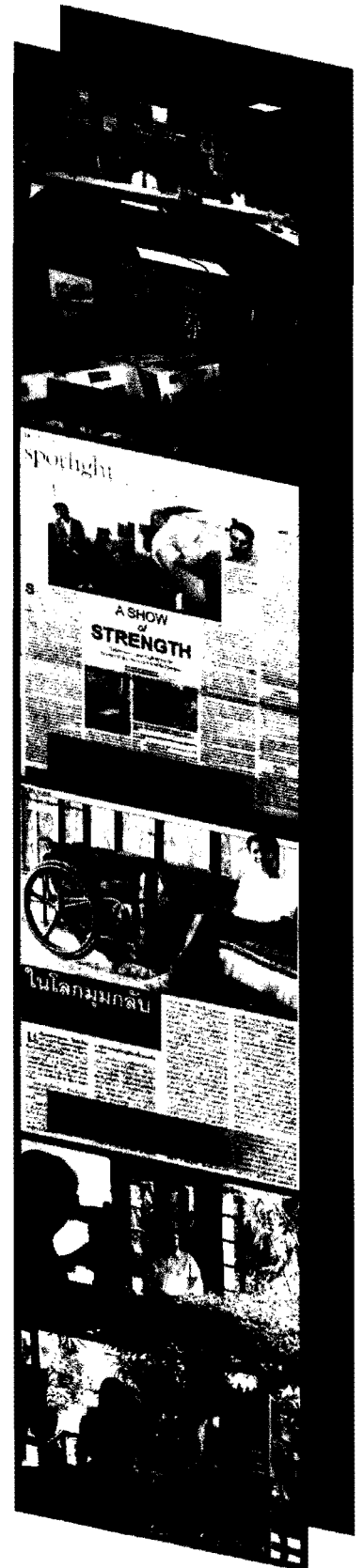

๑.๕ กิจกรรมประชาสัมพันธ์และจัดหาทุนสนับสนุนเพิ่มเติม

กิจกรรมด้านนี้งานแรกคือ การจัดแถลงข่าวเปิดตัวรายการโดยความร่วมมือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ การออกบูธในงานวันคนพิการสากลและในโอกาสอื่น การตีพิมพ์ข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ และสื่อโทรทัศน์รายการอื่นที่ให้ความสนใจในการนำเสนอชีวิตและผลงานของผู้จัดการโครงการ (คุณภาณุมาศ สุขอัมพร) และพิธีกร (คุณโสภณ จิมจินดา)

กิจกรรมประชาสัมพันธ์ต่อเนื่องจากโครงการนี้อีกประการหนึ่งคือการออกรายการวิทยุทางสถานีวิทยุจุฬาฯ ช่วง “สำนักของสังคม” ทุกวันอังคารเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. เป็นระยะเวลา ๑๕ นาที โดยนำสาระที่น่าสนใจจากรายการโทรทัศน์ไปเผยแพร่ทางวิทยุซึ่งเป็นการเพิ่มช่องทางการสื่อสารสังคม รายการวิทยุนี้ได้มีการออกอากาศไปทั้งสิ้น ๑๗ ตอน

ด้านการหาทุนสนับสนุนเพิ่มเติมได้รับการสนับสนุนจาก การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ธนาคารออมสิน การไฟฟ้านครหลวง ปัตตนครดิศเคหียี รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๓๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นบาทถ้วน)

๒. เสียงสะท้อน

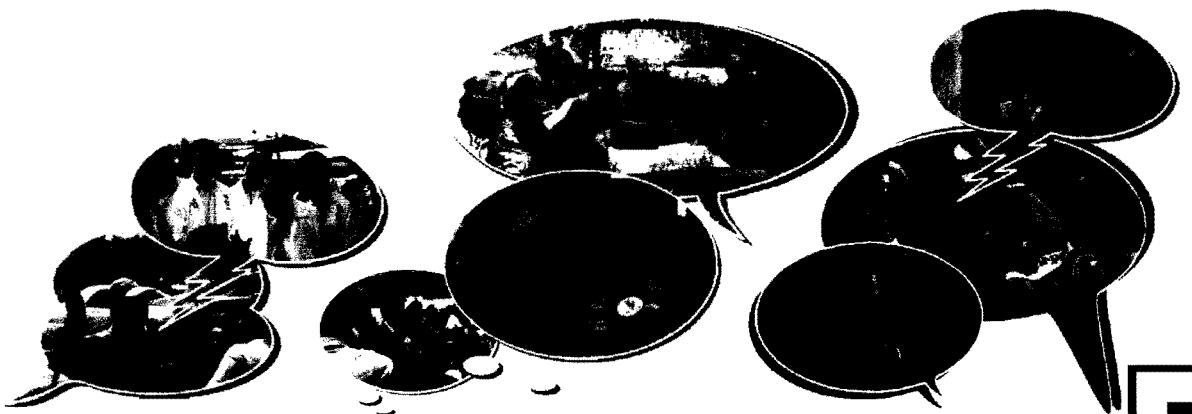
ระยะแรกเสียงสะท้อนไม่ค่อยจะดีเท่าที่ควรเนื่องจากรายการอยู่ช่วงดีมากขาดความต่อเนื่องและเพิ่งออกอากาศไปเพียงเล็กน้อย ผู้ชมโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการบริหารสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยบางส่วนไม่พึงพอใจที่ยังขาดความหลากหลายของประเภทความพิการ (ความจริงได้วางแผนไว้อย่างเท่าเทียมแต่ยังไม่ถึงลำดับที่กำหนดไว้) นอกจากนั้นกรรมการฯ เหล่านี้มีความคาดหวังให้รายการมีความน่าสนใจเทียบเท่ารายการยอดนิยมที่มีงบประมาณไม่ต่ำกว่า ๓-๔ เท่าของรายการนี้

ภายหลังที่รายการออกอากาศไปสักระยะหนึ่งมีเสียงสะท้อนในทางที่ดีขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านคนพิการ ส่วนมากเป็นการพูดคุยกับทีมงานที่ออกไปบันทึกเทปหรือเข้าร่วมกิจกรรมคนพิการในต่างจังหวัด บางส่วนโทรศัพท์เข้ามาพูดคุยให้กำลังใจและชื่นชม

อย่างไรก็ตามประเด็นที่ถกเถียงกันเท่าไรก็หาข้อยุติยากคืออัตราส่วนระหว่าง “สาระ” และ “บันเทิง” บางฝ่ายเห็นว่ารายการไม่ค่อยมีสาระในขณะที่ ฝ่ายตรงข้ามวิจารณ์ว่า สาระแน่นเกินไปไม่สามารถเรียกมวลชนหรือคนส่วนมากมาชมรายการนี้ได้

สิ่งที่สำคัญคือรายการนี้ทำให้คนพิการที่ชมรายการเกิดกำลังใจที่จะสู้ชีวิตต่อไป บางคนได้รับโอกาสเข้าเรียนที่โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา บางคนโทรศัพท์มาปรึกษาปัญหาในการดำเนินชีวิต บางคนขอวีลแชร์ สอบถามเกี่ยวกับสิทธิต่างๆ สอบถามเกี่ยวกับการทำกายภาพบำบัดและการฝึกช่วยเหลือตนเอง สำหรับกลุ่มคนหูหนวกต่างบอกกล่าวกันปากต่อปากให้ชมรายการ เนื่องจากรายการโทรทัศน์ที่มีภาษามือนั้นมีไม่มากนัก

เสียงสะท้อนที่เข้ามาทางเวปไซด์ จดหมาย และการตอบรับเมื่อได้รับซีดีรอม ล้วนเป็นไปในทางชื่นชม ยิ่งเมื่อทราบว่ารายการนี้จะยุติลงแล้วหลายฝ่ายต่างขอให้ดำเนินการต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารระดับสูงที่มีโอกาสได้ชมรายการ ได้ให้กำลังใจและขอให้จัดรายการอย่างต่อเนื่องต่อไป

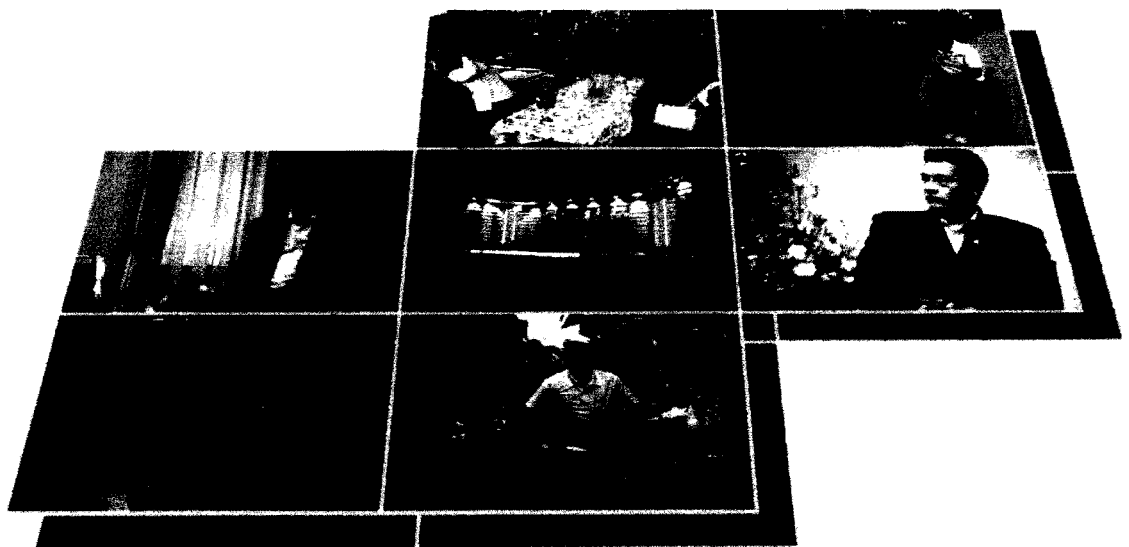
๓. ปัญหาอุปสรรค

๓.๑ เวลาการออกอากาศและงบประมาณ

เมื่อริเริ่มโครงการได้รับการประสานงานว่าจะได้ออกอากาศรายการในวันเสาร์หรืออาทิตย์ช่วงเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง แต่การออกอากาศจริง กลับเป็นช่วงเวลา ๒๓.๓๐ – ๒๔.๐๐ น. ทุกวันพฤหัสบดีและวันศุกร์วันละ ๓๐ นาที รวมเป็นสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

เนื่องจากเวลาออกอากาศดึกมากทำให้ผู้ชมโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการและประชาชนในต่างจังหวัดซึ่งนอนหัวค่ำไม่มีโอกาสได้ชม ยิ่งไปกว่านั้นเวลาที่ออกอากาศ ก็ไม่แน่นอนและช่วงตลอดสามเดือนแรกรายการถูกงดออกอากาศบ่อยมาก ยิ่งทำให้ผู้ชมที่ตั้งตารอชมหายไป เมื่อรายการถูกเปลี่ยนเวลาออกอากาศอีกครั้งในเดือนเมษายน ถึงแม้ว่าหลายฝ่ายจะระบุว่าจะมีโอกาสได้ชมมากขึ้นเพราะไม่ดึก แต่ก็สร้างความสับสนไม่น้อย รวมถึงมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้สนับสนุนทำให้หาผู้สนับสนุนยากมาก

การถูกงดออกอากาศเป็นประเด็นหลักที่ทำให้โครงการต้องขยายระยะเวลาเพิ่มขึ้นถึง ๒ เดือน ส่งผลกระทบต่องบประมาณที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องจากค่าตอบแทน และเงินเดือนที่ต้องจ่ายอย่างต่อเนื่อง กล่าวโดยสรุปปัญหานี้ทำให้รายจ่ายเพิ่ม หาผู้สนับสนุนยาก และจำนวนผู้ชมรายการน้อย

๓.๒ ความสนใจของเครือข่าย

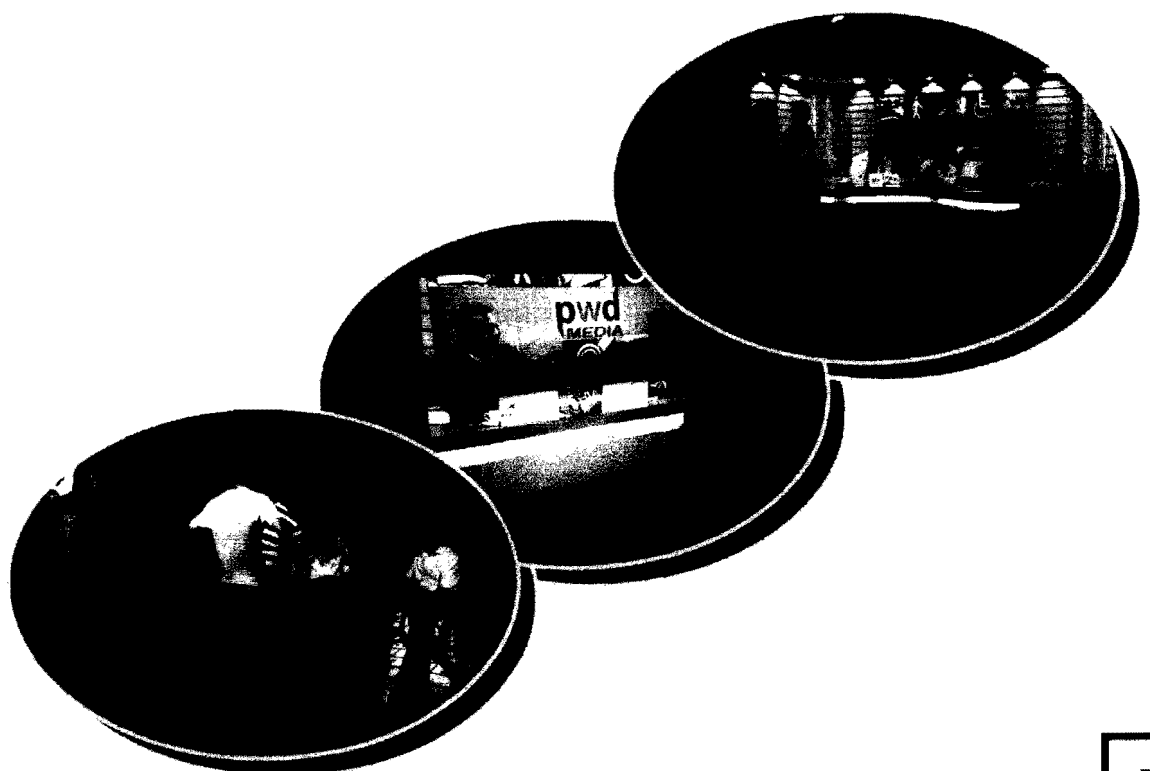
ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ องค์กรคนพิการและองค์กรสาธารณะประโยชน์ที่ทำงานด้านคนพิการ ต่างเห็นความสำคัญของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะ และเห็นด้วยกับการจัดให้มีรายการที่นำเสนอประเด็นเรื่องคนพิการต่อสังคม

ดังนั้นโครงการฯจึงได้เปิดโอกาสให้เครือข่ายนำเสนอการประชาสัมพันธ์ องค์กรหรือแจ้งข่าวการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งโครงการจะจัดทีมงานไปบันทึกเทป เพื่อเผยแพร่ ให้แต่เครือข่ายเหล่านี้ก็ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะใช้ประโยชน์ของ รายการเท่าที่ควร

๓.๓ ความพร้อมและประสบการณ์ของทีมงาน

ระยะเริ่มแรกของโครงการฯทีมงานยังไม่มีความพร้อมที่จะทำงานอย่างเต็มที่ด้วยภารกิจอื่นและขาดประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ก็ขาดประสบการณ์ด้านคนพิการ คนพิการผู้เข้าใจเรื่องของคนพิการก็ไม่มีเรื่องการผลิตรายการ กว่าทีมงานจะเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในอันที่จะพัฒนางานให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นก็แทบจะหมดเวลาแล้ว

นอกจากนั้นความไม่แน่นอนของการสนับสนุนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของโครงการฯทำให้นักลากรเปลี่ยนงานและต้องรับคนใหม่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของทีมงาน

บทเรียนจากการทำงาน

๕.๑ การสื่อสารสังคมเป็นงานที่ต้องอาศัยความอดทน ต่อเนื่อง และหลากหลาย

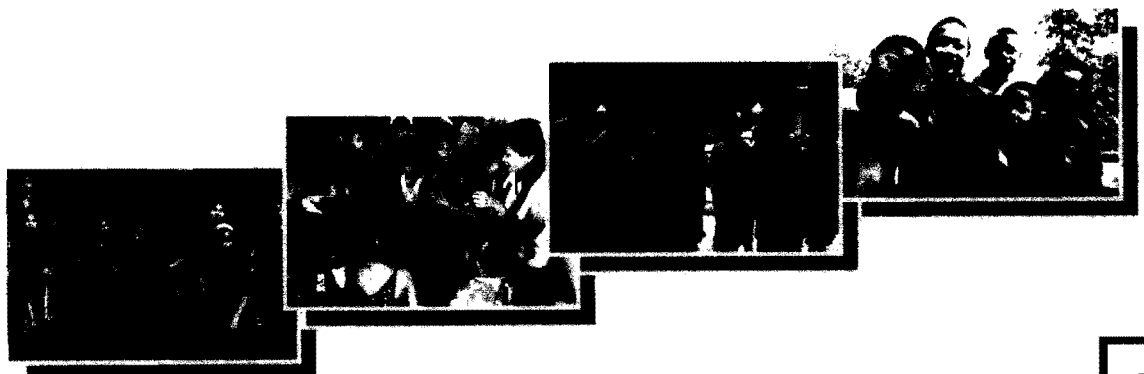
จากระยะสามเดือนแรกของการดำเนินโครงการพบว่าแทบจะไม่มีใครรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับรายการเลย แต่หลังจากนั้นเริ่มมีคนกล่าวขวัญมากขึ้นตามลำดับ ในขณะที่ยังมีผู้คนอีกมากมายเช่นกันที่ยังไม่ได้รับทราบข้อมูลเหล่านี้ สำหรับคนที่ได้มีโอกาสชมรายการก็ยังไม่ได้เข้าใจอย่างชัดเจนนักถึงเนื้อหาสาระ

ดังนั้นการที่จะทำให้สังคมเกิดเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารสังคมที่มีความต่อเนื่องด้วยความอดทน นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญคือน่าจะมีความหลากหลายของสื่อเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น การใช้สื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร รวมถึงการจัดกิจกรรม เป็นต้น

๕.๒ การพัฒนาเครือข่ายและองค์ความรู้

เครือข่ายที่จะไว้ใจและทำงานร่วมกันได้จะต้องเกิดความเข้าใจและเห็นถึงประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้นเพื่อให้เกิดเครือข่ายในการทำงานจำเป็นจะต้องมีกระบวนการของการพัฒนาเครือข่าย ได้แก่ การจัดประชุมสัมมนา การออกเยี่ยมหรือพบปะในโอกาสต่างๆ เป็นต้น

สำหรับองค์ความรู้ในด้านคนพิการนั้นยังมีความหลากหลายทั้งประเภทของความพิการ แนวคิดหรือหลักการในการพัฒนาศักยภาพหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งศาสตร์เหล่านี้ส่วนมากเป็นการถ่ายทอดมาจากประเทศที่มีความก้าวหน้าในด้านสิทธิและสวัสดิการ การเรียนรู้หรือการสร้างองค์ความรู้เพื่อรองรับการสื่อสารสังคม จึงน่าจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้การสื่อสารมีความถูกต้องแม่นยำสามารถแก้ไขปัญหาได้และไม่เป็นการสร้างปัญหาหรือทำให้การแก้ไขปัญหายุ่งยากยิ่งขึ้น

๔.๓ การพัฒนาทีมสื่อสารสังคมและผู้ผลิตรายการโทรทัศน์

ประสบการณ์ในการทำงาน ๙ เดือนพบว่า การสื่อสารสังคม เป็นงานประจำที่อาศัยความต่อเนื่อง ต้องมีใจรัก ต้องทุ่มเทและอาศัยความรับผิดชอบสูงมาก และมีวัฒนธรรมองค์กรเป็นของตัวเอง

ดังนั้นทีมงานที่จะทำงานด้านนี้ให้เกิดประสิทธิภาพ ต้องมีความรู้ ความชำนาญ ต้องพร้อมที่จะทำงานประจำและต่อเนื่อง อีกทั้งยอมรับเงื่อนไขวันหยุดที่ไม่แน่นอนได้ และต้องมีจำนวนมากพอที่สามารถลัดเปลี่ยนหมุนเวียนทำงานแทนกันได้ รวมทั้งต้องมีการแสวงหาพันธมิตรมาร่วมเป็นทีมงานภายนอกที่สามารถเข้าใจเนื้อหา งาน สามารถทำงานสอดคล้องประสานกับทีมงานภายในได้

และที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งคือ การเพิ่มจำนวนทีมงานคนพิการ ที่มีใจรักและพร้อมพัฒนาตนเองให้มีความเป็นมืออาชีพด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งต้องใช้เวลาและความร่วมมือจากภาคีและพันธมิตรที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นเร่งด่วนขึ้น รวมทั้งต้องจัดให้มีระยะเวลาการฝึกงาน เพื่อให้เกิดความชำนาญ มีทักษะสามารถแก้ปัญหา และเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ก่อนลงสู่สนามจริง

๕.

ความฝัน...ก้าวต่อไปในอนาคต

๕.๑ การจัดรายการโทรทัศน์ “จับข่าวกุศล ตะลุยสิบทิศ” ภาคสอง

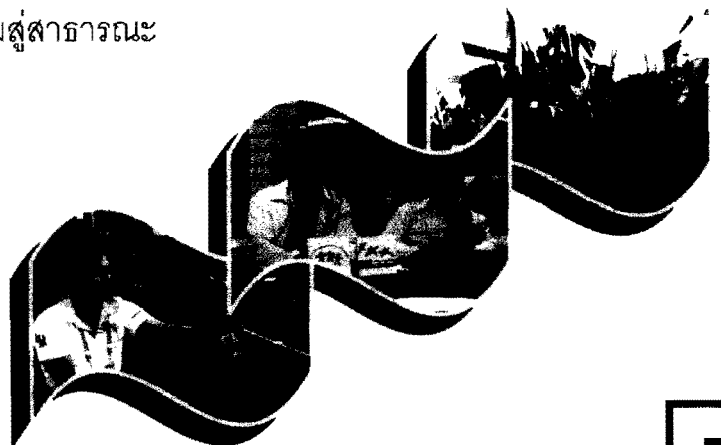
จากความริเริ่มและประสบการณ์เล็กๆ ที่ผ่านมา คณะทำงานได้เรียนรู้ว่าการสร้างเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต้องทำอย่างต่อเนื่องยาวนานซ้ำแล้วซ้ำอีกในรูปแบบที่แตกต่าง ดังนั้นการจัดรายการโทรทัศน์ดังกล่าวนี้ควรจะมีต่อไป

ภาพรวมของรายการในภาคสองนี้ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาและการนำเสนอให้มีความเป็นสาธารณะมากยิ่งขึ้นแต่ยังคงความเข้มข้นของสาระไว้ ได้แก่ การนำเสนอข่าวสารด้านคนพิการและสาระประโยชน์ต่อชีวิต การแนะนำแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่พำนันทนาการ การตะลุยเผยแพร่ข้อมูลที่น่าสนใจของบุคคล องค์กร หรือประเด็นที่เป็นประโยชน์ การเสนอเกร็ดความรู้และการเป็นสื่อกลางให้ผู้ชมรายการได้มีส่วนร่วม (มีการสื่อสารสองทาง)

๕.๒ การสร้างเครือข่าย “คนพิการสื่อสารสังคม”

โดยให้คนพิการสามารถสื่อเรื่องของตนเองต่อสังคมได้ตรงประเด็น รวมถึงการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อการพิทักษ์สิทธิ อาจจะมีการจัดฝึกอบรมและประกวดการนำเสนอข่าวทั้งในรูปแบบของการเขียนข่าว การใช้ภาพถ่ายหรือภาพเคลื่อนไหวประกอบข่าว เป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้คนพิการใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ ทั้งเพื่อการพัฒนาศักยภาพและเพื่อเป็นอาชีพ

เครือข่ายคนพิการสื่อสารสังคมควรมีทั้งในระดับนานาชาติ ระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรคนพิการ รวมถึงบุคคลที่สนใจร่วมเป็นเครือข่าย ผู้ที่เข้ามาเป็นเครือข่ายสามารถให้บริการแจ้งข้อมูลข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์องค์กรหรือกิจกรรมสู่สาธารณะ

๕.๓ การเฝ้าระวังและนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านคนพิการผ่านสื่อทุกแขนง

ในสื่อกระแสหลักมักจะมีประเด็นที่สร้างผลกระทบในทางลบต่อคนพิการ ดังนั้นควรมีการเฝ้าระวังไม่ให้มีการกล่าวถึงประเด็นคนพิการในเชิงลบ ซึ่งบางครั้งอาจจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็ต้องมีการสร้างสื่อในเชิงบวกเพื่อนำเสนอเปิดมุมมองให้สังคม โดยอาจจะมีการผลิตและนำเสนอข่าวสารหรือประเด็นที่น่าสนใจ โดยเผยแพร่ผ่านสื่อสาธารณะทุกแขนง เช่น การเขียนข่าวหรือบทความลงในสื่อพิมพ์ การนำเสนอบทความหรือบทวิเคราะห์ผ่านทางนิตยสาร เว็บไซต์ ผู้ผลิตรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ เป็นต้น

นอกจากการใช้พื้นที่สื่อสาธารณะแล้วอาจจะมีการผลิตสื่อของโครงการเอง โดยอาจจะไม่ใช่สื่อที่เป็นสาระด้านคนพิการอย่างเดียวแต่มีเนื้อหาสาระด้านคนพิการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เช่น การผลิตนิตยสารแจกฟรีในเรื่องวิถีชีวิตการท่องเที่ยวหรือสุขภาพ การผลิตรายการโทรทัศน์ในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เป็นต้น

๕.๔ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับสากล

ในโลกกว้างยังมีเรื่องราวอีกมากมายที่น่าสนใจ เช่น ทำไมประเทศญี่ปุ่นจึงจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุในระบบขนส่งมวลชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อจัดบริการแล้วเกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง หรือการส่งเสริมการรวมกลุ่มประกอบอาชีพของคนพิการในประเทศอินเดียทำอย่างไร เป็นต้น หากมีการนำเสนอเรื่องราวเหล่านี้ในประเทศน่าจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเกิดประโยชน์

นอกจากการเรียนรู้จากสากลแล้ว การเผยแพร่รายการที่โครงการผลิตส่งต่างประเทศก็น่าจะเป็นประโยชน์ด้วย เช่น การเพิ่มข้อความภาษาอังกฤษ (subtitle) บนหน้าจอภาพ การใช้ภาษามือที่เป็นภาษาสากล เป็นต้น รวมถึงการผลิตข่าวสารต่างๆ เป็นภาคภาษาอังกฤษ

